

juisten datum", zoo klaagde hij, „zullen wij echter nooit te weten komen". Zijn voorspelling is niet uitgekomen, de datum is wel degelijk bekend geworden, al is het dan ook een andere, dan hij zich had voorgesteld. Toen de eerbare Willem Pietersz. Buytewech, schilder, „sieckelyk van lichaeme ende in sijn stoel zittende", 16 September 1624¹⁾ zijn testament maakte, had hij blijkbaar reeds een voorgevoel van zijn naderend einde; precies een week later, den 23en September, blies hij den laatsten adem uit. Zijn grafschrift in de Groote kerk, waar hij met zijn vader onder dezelfde zerk begraven ligt, Trans 77, wijst het onmiskenbaar uit: „Hier leit begraven Willem Pietersz. Buitewech, starf den XXIII September anno 1624".

Den 4den Januari van het volgende jaar 1625 werd zijn zoon Willem gedoopt; de eigenaardige, slordige redactie van de doopakte schijnt verband te houden met de omstandigheid, dat de doopeling een posthuum kind was.

Laat ons nu eerst nagaan, waar de schilder te Rotterdam geboren en gestorven is, gewoond en gewerkt heeft.

Toen Jacob Stoffelsz. in 1581 met Judith Willems trouwde, woonde hij op de Hoogstraat, zij op het Steiger. Het ouderlijk huis van den bruidegom zal wel het huis geweest zijn, dat stond binnensdijks op de Kralinger sluis in 't Oostvierendeel. Hij en zijn broeder Engelbrecht Christoffelsz. verkochten 25 Februari 1585 twee derden van den halven eigendom van dit huis aan hun zwager Hubert Barentz. (Hoogewerff), getrouwd met hun zuster Adriaentgen Christoffels. Als Adriaentgen vóór haar man zonder kinderen overlijdt, zullen de beide broeders het huis weer voor denzelfden prijs moeten overnemen „ende zullen mede ingevalle 't selve geschiet, de voornoemde Engelbrecht off Jacob, die van henlieden 't voorzegde huys alsdan aenvaerden ende besitten zal mogen, gehouden zijn mede aen hemlieden te nemen de cramerie ende neringhe van dien, zulcx die alsdan wesen zal ende dat tot zeggen van mannen ende luyden hen dies verstaende, dewelcke kramerie ende neringe dezelve die die

1) Niet 1625, zooals Haverkorn van Rijsewijk verkeerdelijk gelezen heeft. Notaris W. Jacobs. Not. Archief nr. 61, blz. 507. Zie Oud-Holland IX, 56 vlg. en XXIII, 163.